

Kirkeliv

Menighetsblad for
Egersund, Eigerøy og
Helleland menighetene

«Den salvede skal lide og stå opp fra de døde tredje dag, og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem. Dere er vitner om dette.»
Lukas 24, 45-48

Redaksjonkomité: Arne Espeland, Raymond Pettersen, Kari Johanne Melhus, Thor Erling Sætrevik og redaksjons sekretær Elin Wood.
Kirkekontorets adresse er Damsgårdsgate 4A, 4370 Egersund, Tlf. 51463330, www.egersund.kirken.no, kirkekontoret@ekf.no

EN ENVEIS LABYRINT: Gulvet i Chartres-katedralen er en stor enveis labyrinth. Katedralen ligger på det høyeste punktet i Chartres i Frankrike. Bakkebø kirke får ikke en like fancy labyrinth, nå søndag, men forhåpentligvis en labyrinth med godt innhold og utbytte for de som velger å gå.

En enveis labyrinth

Av Kristin Oremo

På «Sommer på Slettebø», et samarbeidsprosjekt mellom Dalane folkemuseum, Dalane Røde Kors, Egersund speidergruppe og Egersund menighet, er det fullspekket med artige aktiviteter for hele familien.

Nytt av året blir det mulig å gå i en enveis labyrinth. Ikke noe fancy labyrinth av hekker eller høyballer, bare gaffateip på billig presenning, men med flott innhold. Deltagerne skal snu steiner for å komme frem til «cluet» i rebusen. En enkel enveis labyrinth. Noe «artig for barna», men inspirert av eldgamle tradisjoner og arkitektur. I Norge er det funnet flere enveis labyrinter fra bronsealderen, eller begynnelsen på eldre jernalder. De ble blant annet kalt Troyborg, og kan ha blitt brukt til ulike kultiske ri-

tualer. Den eldste labyrinten vi kjenner som er brukt i kristen trospraksis, er funnet i kirker i Algerie fra 300-tallet. I middelalderen ble labyrinter brukt, både som mønster i gulvet i kirker og katedraler, men også som ornamenter og relieff. Labyrintene ble knyttet til pilgrimsvandring. Noe som passer bra siden Egersund er starten på kystpilegrimsleien. Pilegrimer er på vandring til helligsteder, og i noen labyrinter ble sentrum kalt eksempelvis Jerusalem. De kunne bli brukt som en bønnevandring. Fattige eller mennesker som av helsemessige årsaker ikke kunne dra på en lang pilegrimsreise, kunne bruke gulvet til sin meditative reise. Å gå i labyrinten på kne, var i tillegg en botosøvelse. Labyrinten er et symbol på livsreisen, og på kne fikk man kjenne på hvordan retning i livet fort kan snu, hvordan man sliten kan føle på tvielen, og til slutt gleden med å komme frem.

Etter reformasjonen forsvant mange av de kristne labyrintene, men har igjen blitt populære som en meditativ praksis. Enveis labyrinter har dukket opp i hagene til retreatsentre og i parker og skoger. Hvorfor? Hvordan påvirker det tankene våre når man vandrer i sirkler? En nettside jeg fant om et slikt moderne retreatsenter, skrev om det å bruke labyrinten til problemløsning. Man går sakte og fundrer på problemet på veg inn, og evaluerer løsningen på veg ut. Eller en bønnevandring der du lar veien snu deg, og føre deg i en annen retning, ikke raskeste veien, men langs en vei der man hele tiden endrer perspektiv. Noen vandrer i labyrinter for å utforske og oppdage, andre for å få litt tid i stillhet til seg selv, og noen vandrer i labyrinter fordi det er godt å gå, røre på seg. I en enveis labyrinth utnytter du plassen til mange skritt på et lite område, og en kan trave frem og til-

bake uten å se dum ut. En enveis labyrinth er ikke en labyrinth man går seg vill i, eller en labyrinth der du blir fanget, men vei å gå der du vet at det å snu er en del av vandringsen.

Jeg har allerede angret at jeg ikke investerte i en større mer kvadratisk presenning, så labyrinten kunne fått mer form som de eldgamle labyrintene. Presenningen jeg kjøpte var avlang, og det bestemte formen. Fordeelen med presenning var at den er lett å ta med og å rydde bort. Den lettvin-te underholdningslabyrinten gir likevel kanskje litt av følelsen av å vandre i bane, slik folk har gjort i århundrer. På «Sommer på Slettebø» kan du prøve. Er du imidlertid mer klar for en lang vandring fra ett mål til et annet, går den årlige pilegrimsvandringen fra Egersund kirke til Ognakirken også på søndag.

Velkommen til GUDS- TJENESTER

Søndag 15. juni
Treenighetssøndag
Lukas 24, 45-48

Hellvik bedehus kl. 14.00

Pilegrimsgudstjeneste.
Wikøren og Vasylov. Dåp.
Grilling. Kirkekaffe. Offer:
Menighetsarbeidet.
For pilegrimere som skal
vandre, er det utsendelse fra
Egersund kirke kl. 10.30.

Eigerøy arbeidskirke
kl. 11:00

Gudstjeneste. Krahner og
Pedersen. Dåp. Kirkekaffe.
Offer Eigerøy menighet. Kirke-
skyss ring tlf: 47613289
mellom kl. 09:30-09:45.

Tengesdal Sør kl. 11:00

Friluftsgudsteneste, Hillestad
og Hadland, Samarbeid med
Ættesogelaget, Sjå nettside
eller facebook for meir info.

Sokndal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste, dåp og nattverd
Lien og Spindler. Offer til NMS

Treenighetssøndag

På søndag er det treenighets-søndag. Det er en kristen festdag knyttet til treenigheten. Denne dagen markerer vi troen på at Gud er én, men samtidig tre personer: Far, Sønn (Jesus Kristus) og Den hellige ånd.

Nå har et rykte begynt å gå!

Av Leif Wikøren Nilsen

En av fortellingene som hører med til førstkommande søndag er fra fortellingen om Emmausvandreren (Luk 24, 45-48).

To personer trenger å lufte tankene sine. De går en lang tur. Ikke til Skykula. Ikke til Eigerøy fyr. Ikke til Vannbassengan eller Vardberg eller

Brannalsvatnet heller. Men uansett. De går ikke så veldig fort. For de har mye å snakke om. Alt som hadde skjedd. Hva betydde det? Hva skulle de gjøre nå? Rett som det var slår en fremmed følge med dem. Han dukket opp som fra ingenting. Hadde han tatt dem igjen? I alle fall lurte den fremmede på hva de snakker om? Men kjære deg, har du ikke hørt det? Så får de to, på ny anledning til å for-

telle alt sammen fra begynnelse til slutt. Denne Jesus, som hadde gjort så mange mirakler, tegn og undere. Han hadde undervist med myndighet. Men politikere og fariseere hadde satt vaktene på ham, og de som fulgte ham. Som opprørere ble de fanget og anklaget. Funnet skyldige. Henrettet og begravd. I hui og hast. Men nå har et rykte begynt å gå om at han ikke lenger er i grava. Hva har skjedd? Noe

kriminelt? Eller et mirakel? Hvem var egentlig denne Jesus? Og forresten, lurte de to plutselig på, hvem er egentlig mannen som har vandret ved siden av dem? På søndag er det pilegrimstur fra Egersund til Ognakirken. En fin mulighet til å gå tur, lufte tanken og gi seg tid til å undre seg over: Hvem er Jesus og Gud? Og hvordan virker egentlig den hellige Ånd?